

МАРИНИЧ Ю. М.

студентка 1 курсу спеціальності правознавство ЖНАЕУ, м. Житомир,
Україна

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗБУДОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ

Україна, перебуваючи нині у фазі розбудови, опинилась у стані розбалансованості державних, суспільних і політичних інтересів, дестабілізації економіки, невизначеності й неузгодженості розв'язання існуючих проблем. Те, що зараз відбувається в нашій держані — процес не випадковий, а обумовлений нашим часом.

Дослідження даної проблеми знайшли своє відображення в працях П.М. Рабиновича, Ю.П. Лободи, Ю. Юрженко, Ю. Шипіло, І. М. Сироти, Н. Б. Болотіної, О.В. Скрипнюка, Д.К Єрмоленко .

Метою дослідження є визначення шляхів розбудови соціальної держави в Україні, спрямованих на забезпечення належного рівня життя кожного громадянина та формування стабільного правового механізму регулювання соціальної сфери.

Соціальна політика Української держави реалізується недостатньо ефективно. Особливо це яскраво проявляється у проведенні політики зайнятості населення. В зв'язку з відсутністю належних прогнозів розвитку економіки і зайнятості населення в різних сферах, неефективного проведення приватизації мільйони громадян України виїхали працювати за кордон. Тому в існуючих умовах важливо, щоб держава здійснювала соціальне прогнозування, розробляла і приймала соціально орієнтовані програми економічного розвитку, сприяла повній і продуктивній зайнятості населення, більш продумано здійснювала нормативне

регулювання використання трудових ресурсів суспільства. Державна політика в сфері зайнятості населення повинна бути зорієнтована на жорсткий контроль державних структур за забезпеченням реалізації суб'єктами трудових відносин.

Система соціального захисту повинна бути протидією прагненню досягти економічного благополуччя деякою частиною населення, насамперед олігархічними групами, за рахунок "шокової терапії" і революційних "стрибків" в економіці [1, с. 42].

В Україні ще не сформований стабільний правовий механізм регулювання соціальної сфери, соціальних відносин, що гальмує процес суспільних перетворень у країні.

До чинників соціальної сфери життєдіяльності українського суспільства, соціальної та правової політики, які свідчать про недостатній вплив держави на ті суспільні процеси, які зумовлюють рівень забезпечення соціальної безпеки людини і суспільства, слід віднести: суттєве зниження життєвого рівня людей, зубожіння великої частини населення; здійснення державної політики у соціальній сфері, яка не наближає, а віддаляє країну від світових цінностей в соціальній сфері - добробуту, соціальної справедливості; повільні темпи формування нової соціально-класової структури суспільства, насамперед середнього класу, процесів соціальної мобільності; гострі проблеми формування ринку праці та зайнятості пов'язані насамперед із високим рівнем безробіття, низькою вартістю робочої сили; нерозв'язані проблеми системи соціального страхування, насамперед системи пенсійного забезпечення, затягування з проведенням пенсійної реформи; недосконалість системи соціального захисту, зокрема соціальної допомоги, яка не забезпечує адекватної соціальної підтримки громадян [3, с. 84].

Особливістю розвитку соціальної структури українського суспільства є її розмитість, несформованість. Соціальна структура українського суспільства характеризується переважанням у ній нижчого класу, несформованого середнього і вищого класу. Значна частина населення, зокрема тих, які належать до середнього класу, в умовах поширення тіньової економічної діяльності свої грошові доходи отримують нелегально, поповнюють свій бюджет за рахунок незареєстрованих надходжень, у тому числі з порушенням законодавства, що гальмує як процес створення стабільного середнього класу, так і розвитку соціальної та правової культури. Вчені справедливо зазначають, що необхідно підвищити роль середнього класу у забезпеченні законності та правопорядку в державі [4, с. 14].

В Україні ще не сформована стабільна соціально-класова структура суспільства і насамперед середній клас, який би міг легітимно, на основі стабільного законодавства, здійснювати свою економічну діяльність, легально збільшувати свої доходи, нагромаджувати власність, бути повноцінним суб'єктом соціальної політики, якому була б властива зріла суспільна свідомість [2, с. 13].

До пріоритетів діяльності соціальної держави, що сприятимуть динамічному процесу формування в Україні нової системи соціально-класової структури і насамперед середнього класу, прискоренню процесів соціальної структурованості слід віднести: забезпечення нормативно-правових засад для посилення дієздатності держави у здійсненні соціальної, правової політики,

спрямованої на посилення соціальної структурованості суспільства, основу якої складатиме середній клас; законодавче забезпечення формування стійкого соціального прошарку людей як власників, зокрема житла, нерухомості, землі, акцій, засобів виробництва тощо; створення нормативно-правової бази для підвищення рівня життя населення, збільшення рівня доходів, їх легалізації зменшення розшарування населення за рівнем доходів (доходи 10% найзаможніших верств населення в Україні перевищують доходи такої ж кількості найбідніших у 12-15 разів); удосконалення законодавчого поля реформування системи соціального страхування, насамперед пенсійного забезпечення як умови підвищення доходів літніх людей;

Список використаних джерел :

1. Рабінович П.М., Лобода Ю.П. Соціальна сутність держави як складник предмета теоретико-історичної юриспруденції // Вісник Академії правових наук України. – 1996. – № 5. – С. 90-100.
2. Юрженко Ю., Шипіло Ю. Конструювання моделі соціальної держави // Політичний менеджмент. – 2004. - № 5 (8). – С.13.
3. Сирота І. М. Право соціального забезпечення в Україні / І. М. Сирота. - Х. : Одиссей, 2007. – 384с.
4. Рудик В. Щодо питання про конституційні гарантії права людини на соціальний захист // Підприємництво, господарство і право. – 2005. – С.56 61.
5. Скрипнюк О.В. Соціальна, правова держава в Україні: проблеми теорії і практики. – К., 2005. – 600 с.